

3/2 2021

Minnen från O-Ringen

Min första O-ring var den i Halmstad-trakten 2012. Första etappen startade dagen efter att jag fyllt 85 år. Vännen Bengt Åhlander, som redan då avverkat åtskilliga ringar eller 5-dagars, övertalade mig att tillsammans med honom åka ner till Halmstad. Han hade hittat ett boende på vischan, ett pensionat/lantbruk en dryg halvmil norrut. Jättetrevligt med en förtjusande värdinna, som tog väl hand om oss. Den dag jag fyllde år kom barnen dit för att fira gubben. På kvällen blev det en fin middag på en närliggande golfklubb.

Debutetappen blev för mig en stor upplevelse, jag hade ju aldrig deltagit i så stora tävlingar (bortsett från mina Vasalopp). Blev ganska förvirrad av att det fanns så många skärmar i skogen och virrade bort mig ordentligt. I mål i H85 som 51e man av 51. Men godkänd! De följande etapperna gick det bättre och allt slutade lyckligt. Godkänd alltså!

En av de sista dagarna hade vi tagit bilen till startområdet och efter lite besvär hittat en p-plats. Det blev "bilorientering" när vi skulle hämta bilen. Hittade inte. Vi gick från glänta till glänta - ingen bil. Jag var trött, Bengt fortsatte leta. När skymningen började nalkas och hundratals bilar susat förbi mig kom Bengt med bil, äntligen! Vi hade säkert gått förbi bilen någon timme tidigare utan att se.

Året efter var det Boden. Vi var mycket osäkra på vädret. Dagen före start var vi ute på en provrunda. I ösregn och svår terräng. Vi var sura både utom och inom. Men startdagen sken solen och det gjorde den i alla dagarna. Varmt och skönt var det också. H 85, premiär för oss båda. Efter andra dagen var Bengt i ledning och jag femma. Sista dagen jaktstart och Bengt koncentrerad, aningen nervös. Men hann höll och vann med stor marginal. Efteråt berättade han att han missat första kontrollen, blev orolig, men det gick bra. På upploppet höll Bengt på att bli omsprungen av en knatte, då tog det eld och 85-åringen sprintade ifrån! Jag som pga skada var osäker om start, kom dock iväg och fullföljde och hamnade i mitten. Tog det inte så allvarligt, vid ett tillfälle passerade jag en myr - full med guldglänsande hjortron. Motstod inte frestelsen och fick ett skrovsmål av favoritbäret. I närheten av vårt hotell bodde Sverker Tirén, som nyligen kommit ut med boken "Sluta med din förbannade idrott". Han charmade Norrbottens-Kuriren och fick en fin recension och dessutom följde en reporter hans framfart i terrängen och det blev ett uppslag om jag minns rätt.

Året därpå Kristianstad med omnejd. Vi bodde förnämligt i vackra Åhus, fick en fin vecka med bra väder och orientering. Bengt femma, jag sju. Vi var nöjda, konkurrensen var mycket större jämfört med Boden.

Skador och sjukdom (och åldrande) hindrade oss båda, men 2016 beslöt vi att åtminstone åka och titta på när O-ringen gick i Sälen. Väl däruppe blev vi dock sugna på att göra ett försök. En regnig morgon gick jag ner för fjällsluttningen vid Högfjällshotellet. En bit ner placerade jag min ryggsäck och vandrade till starten. Iväg och upp till startplatsen. Redan trött. Sen blev det brant uppför, yrseln tilltog och jag tappade orienteringen. Vilade en stund och fortsatte, men det gick inte. Tråkigt nog att bryta, men nödvändigt! Så småningom ner till dalen, sen upp för sluttningen och hämta ryggsäck. Hela sluttningen fylld med tusentals ryggsäckar! Var var min? Bara att leta, det blev "ryggsäcksorientering", inte min grej. Tog dryga två timmar innan den "dök" upp! Vännen Bengt valde en annan bana och lyckades väl.

Sälen blev min sista O-Ring. Mycket glad och tacksam att ha fått uppleva detta stora äventyr!

Hans Lindskog